

Đề bài:

Buổi học đầu tiên đã để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng em như thế nào?

Bài làm

Trong mỗi chúng ta ai cũng từng cắp sách tới trường, hẳn chẳng thể nào quên được ngày đầu tiên đi học của mình. Tôi cũng thế, đã 7 năm trôi qua, cô bé lớp 1 rụt rè ngày nào giờ đã học lớp 8. Nhưng dấu ấn về ngày đi học đầu tiên vẫn còn in đậm trong tâm trí tôi.

Đêm trước ngày khai giảng, mẹ giúp tôi chuẩn bị sách vở. Những quyển sách, quyển sách đã được bao bọc và dán nhãn cẩn thận. Chiếc bảng con, hộp phấn, hộp đựng bút chì có cả. Tôi cẩn thận xếp tất cả vào trong cặp, không quên phân ra từng ngăn, ngăn đựng sách, ngăn đựng tập vào chiếc cặp xinh xắn có quai đeo vai.

Bộ đồng phục tiểu học với áo sơ mi trắng cộc tay có gắn phù hiệu của trường, chiếc quần xanh đã được mẹ ủi phẳng treo cạnh đó. Mẹ bảo tôi mặc thử đồng phục, đẹp cặp lên vai, soi mình trong gương tôi thấy mình lạ quá. Mẹ xoa đầu tôi bảo: “Con gái của mẹ trông chừng chặc ghê! Ngày mai đã là học sinh lớp 1 rồi đấy”. Tôi dụi đầu vào lòng mẹ để giấu nụ cười ngượng nghịu.

Lúc lên giường ngủ tôi chỉ mong sao cho trời nhanh sáng. Chuông đồng hồ báo thức vang lên, không để mẹ đánh thức tôi đã dậy làm vệ sinh cá nhân và ăn sáng rồi theo mẹ tới trường. Tôi ngồi sau xe lẩm nhẩm hát “ngày đầu tiên đi học mẹ dắt tay tới trường...”. Ngôi trường mang tên người anh hùng nhỏ tuổi Kim Đồng đã hiện ra trước mắt em. Trước cổng trường đã có nhiều bạn nhỏ tung tăng hớn hở bên cạnh ba mẹ. Cổng trường giăng ngang một tấm băng rôn đỏ với dòng chữ “Chào mừng năm học mới”. Hàng cờ đuôi nheo đủ màu sắc bay phấp phới trong gió thu. Bầu trời như trong và xanh hơn, những tia nắng nghịch ngợm đậu trên vai của một số bạn, chim chóc như cũng ham vui về đây tụ họp cất tiếng hót líu lo tạo thành một bản nhạc vui như để chào đón các bạn học trò. Gương mặt ai cũng hiện lên vẻ háo hức, ánh mắt đầy vẻ tò mò.

Sân trường đã kín người, một số bạn nam tỏ ra dạn dĩ hơn đang chạy nhảy nô đùa với nhau, các bạn nữ rụt rè nép vào người cha mẹ, chăm chú quan sát xung quanh. Ngôi trường ba tầng đồ sộ với những gốc bàng, gốc phượng già nua. Tôi bỗng thấy sợ sợ. Như hiểu được điều đó mẹ khuyên tôi bình tĩnh, và hướng dẫn tôi tập làm quen với những chỗ đông người.

Tiếng trống trường vang lên giục giã lễ khai giảng bắt đầu. Các anh chị lớp lớn khăn quàng đỏ trên vai xếp hàng ngay ngắn. Phụ huynh trao con mình cho các thầy cô giáo để nhận vào lớp. Có tiếng khóc thút thít, tiếng gọi mẹ đâu đó vang lên, tôi không khóc nhưng không muốn rời khỏi bàn tay mẹ. Nhưng rồi cuối cùng tôi cũng theo các bạn xếp hàng vào lớp.

Buổi khai giảng đầu tiên trong đời học sinh diễn ra hết sức trang trọng và trong không khí trang nghiêm. Lá cờ Tổ quốc bay phấp phới trên đỉnh cột, giáo viên và học sinh đứng nghiêm mắt hướng về lá quốc kì. Bài hát

Quốc ca vang lên một cách hào hùng giữa sân trường. Thầy hiệu trưởng đọc lời khai mạc, đọc thư Bác Hồ gửi cho học sinh nhân ngày khai trường. Giọng thầy sang sảng ngân vang, tiếng vỗ tay của học sinh vang lên rộn rã khắp sân trường.

Buổi lễ kết thúc, chúng tôi theo cô Hương về lớp. Lớp tôi gồm ba mươi học sinh, thật ngạc nhiên khi gặp lại một vài bạn từng học chung với nhau hồi mẫu giáo. Cô giáo giới thiệu về mình và để cho chúng tôi làm quen với nhau. Lúc đầu đứa nào cũng rụt rè lắm nhưng được khuyến khích của cô giáo nên cuối cùng tất cả cùng làm quen với nhau. Tan học, mẹ chờ tôi trước cổng trường với nụ cười dịu dàng, tôi líu lo kể cho mẹ nghe về buổi học đầu tiên, về cô giáo và về các bạn.

Cho đến bây giờ, dù thời gian đã qua lâu mà tôi vẫn nhớ rất rõ về buổi khai giảng và buổi học đầu tiên ấy. Buổi khai giảng ấy đã đưa tôi tới với ngôi trường thân yêu, với thầy cô giáo và những người bạn dễ thương, mở ra chân trời tri thức cho tôi.

(Bài làm của học sinh)